

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΚΟΥ ΕΝ ΤΗ, ΔΙΕΘΝΗ, ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ,

Εις την γερμανικὴν οἰκονομικὴν ἑφημερίδα «Handelsblatt» τῆς 20)21 Σεπτεμβρίου 1957 δημοσιεύεται ἡ πληροφορία περὶ ἀυξήσεως τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ 5% εἰς 7% σημειωθεῖσης οὕτω τῆς μεγίστης ἀυξήσεως αὐτοῦ ἀπὸ 36 ἔτων. Τὸ μέτρον τοῦτο ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ City ὡς κεραυνός. Βεβαίως ἐγνώριζον ἐν Λονδίῳ ὅτι ἡ σήμερον ἐκ νέου ἀναλαμβανομένη «πτωτική» ἐπίθεσις κατὰ τῆς λίρας, προκαλεῖ εἰς τὴν Βρετανικὴν Κυβέρνησιν σοβαρὰς ἀνησυχίας. Αἱ εἰς τὰς συναλλαγὰς ἐπὶ προθεσμίᾳ ἔναντι τοῦ δολλαρίου, τοῦ Γερμανικοῦ Δυτικοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Ἑλβετικοῦ Φράγκου σημειοῦμεναι προεξοφλήσεις φθάνουν ἀντίστοιχον ἐπιτόκιον 8—10%. Οὕτως εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς κύκλους διεδόθη ὅτι ὁ Καγκελλάριος τοῦ Θησαυροφυλακείου, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ τὴν Οὐασινγκτῶνα πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Ταμείου, θὰ προβῇ εἰς ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς πολιτικῆς συναλλάγματος καὶ συγχρόνως θὰ ἀνακοινωθῇ προφανῶς σειρά μέτρον πιστωτικῆς πολιτικῆς. Τὸ πόσον ὀλίγον ὑπελόγιζον τὴν ἀύξησιν τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου προκύπτει ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὸ Χρηματιστήριον τὰ κρατικὰ δάνεια ἐξηκολούθουν σαφῶς τὴν ἀνάρρωσιν των.

Τὸ τί ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον ἐπιδιώκει ἡ Κυβέρνησις μὲ τὴν ὕψωσιν τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου ἀποτελεῖ ἀντικείμενον συζητήσεων. Ἐν τῷ συνόλῳ καὶ γενικῶς ἀποσκοπεῖ αὕτη τὴν διασφάλισιν τῆς λίρας. Κατὰ μέγα μέρος ἡ τελευταία «φυγὴ» πρὸ τῆς στερλίνιας ἀποτελεῖ ἀνανάγκασιν τῆς κερδοσκοπίας ἐπικειμένης γερμανικῆς ἀνατιμήσεως. Ἡ θέσις τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν τῆς περιοχῆς στερλίνιας ἐν τῷ συνόλῳ τῆς πρέπει νὰ θεωρῆται παρὸν τὸ παρὸν ὑγιής. Ἡ παρὰ ταῦτα α σθητὴ ἀπὸ διετίας πείσμων δυσπιστία τοῦ ἐξωτερικοῦ ὀφείλεται εἰς μακροπρόθεσμα αἷτια καὶ ἴδια εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκβάσεως τῶν προσεχῶν βρετανικῶν κοινοβουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἐξ ἄλλου σχολιάζεται εὐρῶς ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω γερμανικῆς Ἐφημερίδος ἡ ὑπὸ πολλῶν Ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ὕψωσις τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου πρὸς ἀντιπερισπασμὸν κατὰ τὸν πληθωριστικῶν τάσεων. Τὴν 11ην Ἰουλίου ὁ προεξοφλητικὸς τόκος τῆς Σουηδικῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἠύξθη ἀπὸ 1% εἰς 5%. Τὴν 17ην Ἰουλίου ἐν Ὀλλανδίᾳ ὁμοίως ἠύξθη οὗτος ἀπὸ 1½% εἰς 4¼%. Τὴν 20ην Ἰουλίου ἡ Τράπεζα τῆς Ἰσπανίας ἠύξθη τὸν προεξοφλητικὸν τόκον ἀπὸ 4¼% εἰς 5%. Τὴν 25ην Ἰουλίου ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα τοῦ Βελγίου ἠύξθη τὸν προεξοφλητικὸν τόκον ἀπὸ 3½% εἰς 4½%. Συνεπεία τούτου ἡ Διεθνὴς Τράπεζα ἠύξθη ὁμοίως τὸ ἐπιτόκιον δανεισμοῦ.

Τὰ κατὰ τὰ ἔτη 1946—1950 δάνεια τῆς Διεθνoῦς Τραπεζῆς συνήφθησαν ἐπὶ τόκῳ 4% καὶ 4¼% ἐφ' ὅσον δὲν ἐπρόκειτο περὶ βραχυπροθέσμων καὶ τὸ πολὺ μέχρι πέντε ἔτη δανείων ἐφ' ὧν ἡ Διεθνὴς Τράπεζα ἐξήτει τόκον 3% μέχρι 3½%. Ὅσον ἐντονωτέρα καθίστατο ἡ τάσις ξένων Κυβερνήσεων νὰ ἐφαρμόσουν νομισματικὰ ὅπλα εἰς τὸν ἀγῶνα των κατὰ τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ τὰ ἐπιτόκια ὕψοντο εἰς τὰς σπουδαιότερας διεθνεῖς ἀγοράς, ἡ Διεθνὴς Τράπεζα ἠκολούθει τὴν ὁδὸν αὐτήν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1951 ἐπραγματοποιήθησαν δάνεια μὲ τόκον 4¼% ἕως 4½%. Τὸ ἔτος 1953 ἡ Διεθνὴς Τράπεζα ὕψωσεν τὸν τόκον ἀπὸ 4¾% εἰς 5%. Ἐξαιρέσιν ἀπέτελεσαν τὰ δάνεια ὅλως βραχείας διαρκείας ἐφ' ὧν ἡ Διεθνὴς Τράπεζα περιωρίσθη εἰς τόκον 4¼%.

Τὰ ἐπόμενα ἔτη 1954 καὶ 1955 διαγράφεται ποία τις σταθεροποίησις τοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἐπιτοκίου. Οὕτω τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ὁ συνήθης τόκος διὰ μακροπρόθεσμα δάνεια ἦτο 4¾%. Ἀπὸ τὰ τέλη ὁμῶς τοῦ παρελθόντος ἔτους παρατηρεῖται ὕψω-

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗ

της 10ης Ιανουαρίου 1958 εις τὸν «Παρνασσὸν»

Εἰς τὰς 10 Ἰανουαρίου ἔλαβε χώραν ἡ προαγγελθεῖσα διάλεξις τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Παντείου Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Γ. Παπαχατζῆ, μὲ θέμα «Ὁ κοινὸς πνευματικὸς πολιτισμὸς στοιχεῖον ἐνότητος τῶν Εὐρωπαϊκῶν», ὀργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι Εὐρωπαϊκῆς Κινήσεως καὶ εἰδικώτερον ὑπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κινήσεως Νέων.

Ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ «Παρνασσοῦ» ἦτο κατάμεστη κόσμου, μεταξύ δὲ αὐτῶν διεκρίνοντο οἱ ἀριστεῖς τῶν παρ' ἡμῖν γραμμάτων, τῶν ἐπιστημόνων καὶ τοῦ πνευματικοῦ κόσμου γενικώτερον. Ὁ Δικηγορικὸς σύλλογος ἐξεπροσωπεῖτο ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρόν του κ. Μάριον Μπαμπᾶκου, τὸ δ' Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τοὺς ἐπιτίμους προέδρους τῶν σωματίων κ.κ. Θεόδ. Μπουκογιάννην καὶ Νικ. Λιανόπουλον. Προσῆλθον ἐπίσης πολλὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου. Καθηγηταὶ τινες τοῦ Πανεπιστημίου (ἰδίᾳ ἐκ τῶν Σχολῶν Νομικῆς καὶ Φιλοσοφικῆς) καὶ ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, πλεῖστοι πρῶην Ὑπουργοὶ καὶ πρέσβεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ πρόεδρος τῆς Ἐταιρείας Διεθνῶν Μελετῶν κ. Περικλῆς Ἀργυρόπουλος καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Ὁ ὁμιλητῆς, ἀναφερόμενος εἰς τὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ψηφισθέντα κείμενα πολιτικῆς φύσεως ὀργανώσεων μεταξύ εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἐτόνισεν ὅτι οἱ θεσμοὶ τότε μόνον εὐδοκιοῦν, ὅταν ἀρχίσουν νὰ ἀνταποκρίνονται καὶ εἰς κοινὴν πίστιν καὶ εἰς ἀντίστοιχα ρεύματα ἰδεῶν μέσα εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν. Ἡ

τικὴ τάσις τοῦ ἐπιτοκίου καταστάσα ἰδιαιτέρως αἰσθητὴ τὸ τρέχον ἔτος. Τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1957 ὁ τόκος ἦτο κατ' ἀρχὴν 5 % ἀνελθὼν ἀκολούθως (λόγῳ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ὑπὸ τῶν διαφόρων Ἐκδοτικῶν Ἰδρυμάτων ὑψώσεων) εἰς 5 1/2 % μέχρι 5 5/8 % καὶ μάλιστα τὸσον διὰ μακροπρόθεσμα ὅσον καὶ βραχυπρόθεσμα δάνεια. Οὕτω λ.χ. ἐσχάτως αἱ Ἰνδία ἔλαβον δάνειον 75 ἑκατομμ. δολларίων μὲ τόκον 5 5/8 % ἀποδοτέον μέχρι τὸ 1977 καὶ πρὸς ἐκσυγχρονισμὸν τῶν Ἰνδικῶν κρατικῶν σιδηροδρόμων. Μὲ τὸ αὐτὸ ὑψηλὸν ἐπιτόκιον ἔτυχεν δανείου 15 ἑκατομμ. δολларίων ἡ Ὀλλανδία διὰ τὴν βιομηχανικὴν τῆς ἀνάπτυξιν.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ ἐπιτοκίου τῆς Διεθνούς Τραπεζῆς εὐρίσκει μίαν ἐξήγησιν εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ Τράπεζα στρέφεται ἔτι περισσότερο πρὸς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν πρὸς ἐξευρεσιν κεφαλαίων ἅτινα χρειάζεται ἵνα δυνηθῇ νὰ δανείσῃ. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡ Διεθνῆς Τράπεζα ἤντησεν τοὺς πόρους ποὺ ἐχρειάζετο διὰ τὴν χρηματοδότησιν νέων ἔργων σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἐκ κεφαλαίων ἅτινα διετέθησαν εἰς αὐτὴν ἐξ εἰσφορῶν - πληρωμῶν τῶν Κρατῶν - μελῶν τῆς.

Τὰ κεφάλαια ταῦτα ἐν τῷ μεταξύ ἐξητηλήθησαν ὥστε ἡ Διεθνῆς Τράπεζα ἠναγκάσθη νὰ στραφῇ πρὸς τὰ διεθνῆ χρηματικὰ κέντρα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν κεφαλαίων τῆς διὰ τοὺς περιττῶν πρόκειται σκοπούς. Καὶ ὡς εἶναι φυσικὸν τὸ ἐπιτόκιον διὰ τὴν λήψιν τῶν κεφαλαίων αὐτῶν ὁμοίως ὑψωτικῶς ἀνάλογα μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῶν προεξοφλητικῶν ἐπιτοκίων. Οὕτως ἡ Διεθνῆς Τράπεζα διὰ τὴν πίστωσιν τῶν 100 ἑκατ. δολларίων ποὺ ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Ὀμοσπονδ. Δημοκρατίαν συνήνεσεν εἰς τόκον 4 1/4 % μολονότι πρόκειται περὶ βραχυπρόθεσμου δανείου, καθ' ὅσον 40 ἑκατ. δολλ. θὰ ἐπιστραφῶσιν τὸν Ἰούλιον 1958, 30 ἑκατ. δολλ. τὸν Ἰούλιον 1959 καὶ τὸ ὑπόλοιπον 30 ἑκατ. δολλ. τὸν Ἰούλιον 1960, ἐνῶ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ Διεθνῆς Τράπεζα συνήνεσεν εἰς τόκον μόνον 3 3/8 % δανείου πρὸς τὴν Ἑλβετίαν διαρκείας μέχρι τὸ 1965 καὶ ἐξ ἑλβ. φρ. 200 ἑκατομμ. Καὶ ἐὰν ἀνατρέξωμεν κάπως παλαιότερον βλέπομεν ὅτι τὸ ἐπιτόκιον 3 1/2 % δὲν ὑπερεκαλύφθη, εἰς δὲ τὰς ΗΠΑ ἐκυμαίνετο ἐν μέρει μόνον εἰς 2 % μέχρι 2 1/2 % .

ανάπτυξις κοινῆς εὐρωπαϊκῆς συνειδήσεως, ἂν καταστῆ δυνατόν νὰ διαμορφωθῆ. θὰ ἀποτελέσῃ βᾶθρον τῆς πανευρωπαϊκῆς ἐνότητος ἀσυγκρίτως ἰσχυρότερον ἀπὸ τὴν πληρότητα καὶ τὴν ἀριότητα τῶν ποικίλων καταστατικῶν κειμένων.

Περαιτέρω ὁ κ. καθηγητῆς διέστειλε τὴν ἔννοιαν τῆς πολιτικῆς ἐνότητος ἀπὸ τῶν μορφῶν τῆς οἰκονομικῆς κοινοπραξίας καὶ ἀπὸ τοῦ θέματος τῆς μορφωτικῆς ἢ πολιτιστικῆς κοινότητος καὶ προσέθεσεν ὅτι τὸ βαθύτερον καὶ παγιώτερον στοιχεῖον ἐνότητος μεταξύ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν, ὁ πλέον ἀκλόνητος συνδετικός κρῖκος μεταξύ των, εἶναι ἡ κοινότης τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ, ἡ ἀνάγκη διασφαλίσεως τῆς κοινῆς πολιτιστικῆς κληρονομίας καὶ ἡ μέριμνα ὑπὲρ τῆς ἐπιβιώσεως αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως αὐτῆς. Εἰς ὅλας τὰς ἀπὸ τοῦ 1948 καὶ ἐντεῦθεν διασκέψεις τὸ πρόβλημα τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐνότητος ἀντεμετώπισθη ὑπὸ τὰς τρεῖς χωριστὰς ὄψεις του τὴν πολιτικὴν, τὴν οἰκονομικὴν καὶ τὴν πολιτιστικὴν. Εἰς τὸν τελευταῖον αὐτὸν τομέα ἡ ἰδέα τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐνότητος ἔχει προχωρήσει εἰς οὐσιαστικά ἐπιτεύγματα. Εἶναι ταῦτα πλουσιώτερα ἀπὸ ὅσα ἔχουν κατορθωθῆ εἰς τοὺς σκιώδεις ἐπὶ τοῦ παρόντος πολιτικοῦ θεσμοῦ καὶ εἰς τὰ συλλογικά των ὄργανα μὲ τὰς γνωμοδοτικὰς μόνον ἀρμοδιότητας. Ἐχουν ἐπίσης προχωρήσει περισσότερο ἀπὸ τὰς οἰκονομικὰς ἐνώσεις καὶ ἀπὸ τὰς κοινοπραξίας τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως. Αἱ τελευταῖαι (ἂν ἐξαιρέσῃ κανεῖς τὴν ὑπερβολικὰ στενὴν εἰς ἀριθμὸν μελῶν κοινοπραξίαν ἄνθρακος ἢ χάλυβος) εὐρίσκονται εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ὁργανώσεως των ἀκόμη.

Ὁ πολὺς κόσμος δὲν γνωρίζει ἐπαρκῶς τὴν πρόδον αὐτὴν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰδέας εἰς τὸν τομέα τὸν μορφωτικόν, διότι εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας ὁ ἡμερήσιος τύπος καὶ αἱ ραδιοφωνικαὶ ἔκπομπαι ἐνδιαφέρονται περισσότερο διὰ τοὺς θεσμοὺς οἱ ὅποιοι εἶναι πολιτικῆς ἢ οἰκονομικῆς ὕφης καὶ μὲ αὐτοὺς κυρίως ἀσχολοῦνται. Εἶναι καὶ τοῦτο ἐν τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ἐποχῆς μας, μὲ τὴν ἀρκετὰ μονόπλευρον ἐπίδοσίν της εἰς τὰ θέματα τοῦ συγχρόνου τεχνικοοικονομικοῦ πολιτισμοῦ καὶ μὲ τὸ κάπως ἠλαττωμένον διὰ τὰ πνευματικὰ θέματα ἐνδιαφέρον τῆς κοινῆς γνώμης πανταχοῦ τοῦ κόσμου, ἀκόμη καὶ ἐδῶ εἰς τὴν ἰδικὴν μας περιοχὴν, τὴν εὐρωπαϊκὴν.

Αἱ μικρότεραι εὐρωπαϊκαὶ χώραι δὲν εἶναι βεβαίως εἰς θέσιν νὰ ἀναλάβουν ρόλον πρωτεύοντα εἰς τὰ ζητήματα πνευματικοῦ πολιτισμοῦ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κινήσεως. Μὴ ἔχουσαι πολλὰς δυνατότητας νὰ ἀναλαμβάνουν πρωτοβουλίας, ἀκολουθοῦν ἀπλῶς τὰς μεγάλας δυτικὰς χώρας καὶ εἰς τὰ θέματα αὐτά, ὅπως γίνεται καὶ μὲ τοὺς τομεῖς τῶν πολιτικῶν θεσμῶν καὶ τῶν οἰκονομικοῦ χαρακτῆρος συνδέσεων. Πάντως, εἰδικώτερον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες παρακολουθοῦμεν μὲ εὐλογον ἱκανοποίησιν τὰς προόδους αὐτὰς τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰδέας εἰς τὸν μορφωτικόν τομέα. Δικαιούμεθα νὰ αἰσθανόμεθα (περισσότερον ἴσως ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλην χώραν ἐκ τῶν μικροτέρων εἰς πληθυσμὸν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν) ὑπερηφάνειαν καὶ χαρὰν διὰ τὰ ἐπιτεύγματα αὐτά τῆς εὐρωπαϊκῆς κινήσεως εἰς τοὺς τομεῖς τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καλλιτεχνικῆς δημιουργίας καὶ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς διανοήσεως ἐν γένει, ἀναλογιζόμενοι ὅτι ἡ Ἑλλάς μας ὑπῆρξεν ἡ κοίτις τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ πολιτισμοῦ πρὸ εἴκοσι πέντε αἰῶνων καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ ἑλληνορωμαϊκῆς καταγωγῆς σύγχρονον οἰκοδόμημα τοῦ δυτικοῦ πνεύματος ἀποτελεῖ τὸ ἀρραγὲς θεμέλιον τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰδέας, τὸ παγιώτερον καὶ μονιμώτερον στοιχεῖον συνολικῆς καὶ κοινότητος συνειδήσεως τῶν λαῶν τῆς ἡπείρου μας.

Εἰς προσεχὲς τεύχος των αἱ «Σπουδαί» θὰ δημοσιεύσουν ὀλόκληρον τὴν ὀμιλίαν ταύτην τοῦ κ. Παπαχατζῆ.

Έτησία στατιστική μελέτη κινήσεως τῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Χώρας κατὰ νομοῦς καὶ καθ' Ἴδρυμα κατὰ τὸ ἔτος 1956

ὑπὸ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Χ. ΚΑΡΑΔΗΜΑ

Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Μελετῶν καὶ Στατιστικῆς
Πτυχιούχου τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Ἰδρύματα καὶ νοσηλευτικαὶ κλίναι

Τὰ πάσης φύσεως Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα τῆς Χώρας οἰασθήποτε ειδικότητος καὶ Νομικῆς ὑποστάσεως μετὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Σταθμῶν ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 217 ἐξ ὧν 142 Ἰδρύματα καὶ 75 Ὑγειονομικοὺς Σταθμούς. Αἱ Ἰδιωτικαὶ Κλινικαὶ ἀνέρχονται εἰς 552.

Κατὰ εἰδικότητα καὶ Νομικὴν ὑπόστασιν ὁ ἀριθμὸς τῶν Νοσοκομείων ἔχει ὡς κάτωθι.

1) Γενικά Κρατικά Νοσοκομεία Ν.Π.Δ.Δ.	77
2) Γενικά Νοσοκομεία Ν.Π.Ι.Δ.	21
3) Γενικά Δημοτικά Νοσοκομεία	14
4) Σανατόρια Ν.Π.Δ.Δ.	13
5) Σανατόρια Ν.Π.Ι.Δ.	6
6) Ψυχιατρεῖα Ν.Π.Δ.Δ.	4
7) Ψυχιατρεῖα Ν.Π.Ι.Δ.	3
8) Λεπροκομεία μετὰ τοῦ Ἀντιλ. Σταθ. Ἀθηνῶν	4
Σύνολον	142
Ὑγειονομικοὶ Σταθμοὶ	75

Αἱ Νοσηλευτικαὶ Κλίναι τῶν ὡς ἄνω Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων μετὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Σταθμῶν καὶ Ἰδιωτικῶν Κλινικῶν, ὡς καὶ ἡ ἀντιστοιχία Κλινῶν ἐπὶ 1000 κατοίκων ἔχουσιν ὡς κάτωθι :

Γενικά Νοσοκομεία καὶ Ἰδιωτικαὶ Κλινικαὶ

1) Γενικά Νοσοκομεία (Κρατικά Ν.Π.Δ.Δ.)	Κλίναι	6742
2) Γενικά Νοσοκομεία Ν.Π.Ι.Δ.	>	3596
3) Γενικά Δημοτικά Νοσοκομεία	>	1714
4) Γενικὰς Ἰδιωτικὰς Κλινικὰς	>	7700
5) 75 Ὑγειονομικοὶ Σταθμοὶ	>	450=20202=2,53% ₀₀
(ἤτοι εἰς 1000 κατοίκους ἀντιστοιχοῦσι 2,53 Κλίναι)		

Ψυχιατρεῖα

1) Ψυχιατρεῖα Κρατικά Ν.Π.Δ.Δ.	Κλίναι	4045
2) Ψυχιατρεῖα Ν.Π.Ι.Δ.	>	1145
3) Ἰδιωτ. Ψυχιατρικαὶ Κλιν.	>	817=6008=0,75% ₀₀
(ἤτοι εἰς 1000 κατοίκους ἀντιστοιχοῦσι 0,75 κλίναι)		

Σανατόρια

1) Σανατόρια Κρατικά Ν.Π.Δ.Δ.	Κλίναι	5179
2) Σανατόρια Ν.Π.Ι.Δ.	»	1906
3) Φυματιολ. Ίδιωτ. Κλινικά	»	1669
4) Πρεβαντόρια Ν.Π.Ι.Δ.	»	1064=9818=1.23% ₀₀

(ήτοι εις 1000 κατοίκους αντιστοιχοῦσι 1.23 κλίναι)

Υπάρχουσι επίσης καὶ Στρατιωτικὰ Σανατ. Κλίναι
610.

1) Λεπροκομεία	Κλίναι	778
2) Κέντρα ἀποκατ. Ἀναπήρων.	»	340
3) Κλίναι Ἀσύλων καὶ Ἴδρυμ. Κοιν. Προνοίας	»	360 = 1478=6,18% ₀₀
	Σύνολον	<u> </u> =37.506=4.69

(Ἦτοι εις 1000 κατοίκους αντιστοιχοῦσι Νοσηλευτικαὶ Κλίναι 4,69).

**Γενικαὶ παρατηρήσεις
ἐπὶ τῆς κινήσεως τῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων
τῆς Χώρας κατὰ τὸ ἔτος 1956**

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐνοσηλεύθησαν εἰς ἅπαντα τὰ Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα Κρατικά, Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ν.Π.Ι.Δ. (Γενικά Νοσοκομεία, Σανατόρια, Ψυχιατρεῖα καὶ Λεπροκομεία) 253.299 ἄσθενεῖς.

Ἐκ τούτων 15.699 ἄτομα, ἥτοι 6,6% παρέμειναν πρὸς νοσηλείαν ἐκ τοῦ προηγουμένου ἔτους καὶ 236.600 ἄσθενεῖς, εἰσηλθον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους τούτου.

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα.

Ἐξήλθον θεραπευθέντες	230.430	ἥτοι	91%
ἀπεβίωσαν	6.758	»	2,5%
καὶ παρέμειναν πρὸς νοσηλείαν	16.111	»	6,4%
	<u>Σύνολον</u>	<u> </u>	<u> </u> 100%

Ἐκ τῶν νοσηλευθέντων ἀσθενῶν ἦσαν :

Ἄνδρες	85.523	ἥτοι	34%
Γυναῖκες	128.128	»	50%
Παιδιά μέχρι 15 ἐτῶν	39.648	»	16%
	<u>Σύνολον</u>	<u> </u>	<u> </u> 100%

Καθημερινῶς εἰς ἅπαντα τὰ Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα, Γεν. Νοσοκομεία, Σανατόρια, Ψυχιατρεῖα κ. λ. π. εἰσῆρχοντο 649 ἄσθενεῖς.

Οἱ ἐπὶ πληρωμῇ νοσηλευθέντες ἄσθενεῖς ἀνῆλθον εἰς 36.868 ἄτομα ἥτοι 14,6% τοῦ συνόλου τῶν νοσηλευθέντων, μὲ συνολικὸν ἀριθμὸν ἡμερῶν νοσηλείας 937.634 ἡμέρας καὶ μέσον ἀριθμὸν ἡμερῶν νοσηλείας 25,3 ἡμέρας.

Οἱ ἠσφαλισμένοι εἰς διαφόρους Ἀσφαλιστικούς Ὄργανισμοὺς κλπ. ἄσθενεῖς ἀνῆλθον εἰς 36.016 ἄτομα μὲ ποσοστὸν 14% καὶ σύνολον ἡμερῶν νοσηλείας 798.636 ἡμέρας καὶ μέσον ἀριθμὸν ἡμερῶν νοσηλείας 22,2 ἡμέρας κατ' ἄτομον.

Οἱ ἄποροι ἄσθενεῖς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ἀνῆλθον εἰς 18.0415 ἄτομα ἥτοι ποσοστὸν 7,14% μὲ σύνολον ἡμερῶν νοσηλείας 5.517.819 ἡμέρας καὶ μέσον ἀριθμὸν ἡμερῶν νοσηλείας 22,9 ἡμέρας.

Ο συνολικός αριθμός ημερών νοσηλείας κατά την διάρκεια του έτους ανήλθεν εις 7.254.089 ημέρας με μέσον αριθμόν ημερών νοσηλείας 28,1 ημέρας.

Αι αναλογούσαι ημέραι νοσηλείας, εις την κατηγορίαν των δωρεάν νοσηλευθέντων άπόρων ανήλθεν εις 1,67 ημέρας.

Επίσης επί 1.000 άπόρων οι 5,78 έτυχον νοσηλευτικής περιθάλψεως κατά την διάρκεια του έτους.

Εις την περιοχην της τέως διοικήσεως Πρωτευούσης οι νοσηλευθέντες άποροι ανήλθον εις 61.997 άσθενεις ήτοι επί 1000 άπόρων της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης έτυχον νοσηλευτικής περιθάλψεως οι 300 άποροι, προφανώς πρόκειται περι εισροής άσθενών προερχομένων εκ των Έπαρχιών.

Εις την περιοχην της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης εισήρχοντο ήμερησίως κατά την διάρκεια του έτους εις άπαντα τα Νοσοκομεία της Πρωτευούσης 271 άτομα εκ των οποίων 173 άτομα ήσαν άποροι.

Η θνησιμότης εις τα Νοσηλευτικά Ίδρύματα της Χώρας καθ' όλον το έτος ανήλθεν εις 2,6 % ήτοι εις 6.758 άποβιώσαντας.

Έτησία στατιστική κίνησις τών νοσηλευθέντων εις Γενικά Κρατικά Νοσοκομεία Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ. κατά τὸ 1956

Εις 72 Νοσηλευτικά Ίδρύματα, Κρατικά Ν.Π.Δ.Δ. με αριθμόν Κλινών 7288 και 35 Νοσηλευτικά Ίδρύματα (δέν συμπεριλαμβάνονται τα Ίδρυθέντα κατά τὸ 1956 ως και τα μη λειτουργήσαντα καθ' όλην την διάρκεια του έτους: (Έραπέτρας, Φιλιατρών, Καλαβρύτων, Καρύστου και Θηβών) Ν.Π.Ι.Δ. με αριθμόν Κλινών 4858 ήτοι επί 107 Νοσηλευτικών Ίδρυμάτων με συνολικόν αριθμόν Κλινών 12.146 ένοσηλεύθησαν κατά την διάρκεια του έτους 1956 231.849 άσθενεις ήτοι 144.715 εις τα νοσηλευτικά Ίδρύματα Ν.Π.Δ.Δ. και 87.134 εις τα Νοσηλευτικά Ίδρύματα Ν.Π.Ι.Δ.

Έκ τούτων ήσαν Άνδρες	73.385	ήτοι	31,4 %
Γυναίκες	120 110	»	52 %
Παιδιά μέχρι 15 έτων	38.354	»	16,6 %
	<u>231.849</u>		<u>100 %</u>
Εισηλθον	226.714	άτομα	
και παρέμειναν εκ προηγ. έτους	5.135	>	
	<u>231.849</u>	>	
Έκ τών ως άνω νοσηλευθέντων			
Έξηλθον θεραπευθέντες	221.037	άσθενεις	
άπεβίωσαν	5.854	>	
και παρέμειναν	4.958	>	
	<u>231.849</u>		

Εις τα Γενικά ταυτα Νοσοκομεία ένοσηλεύθησαν.

1) Επί πληρωμῃ 34.435 άτομα ήτοι Κρατικά 14.105 άτομα και ποσοτόν 10,1% και Ν.Π.Ι.Δ. 20.330 άτομα και ποσοτόν 22 % ήτοι ποσοτόν 16 % με σύνολον ημερών νοσηλείας 409.251 ημέρας και μέσου αριθμοῦ ημερών νοσηλείας εις μεν τα Κρατικά 10 ημέρας εις δε τα Ν.Π.Ι.Δ. 13,3 ημέρας.

2) Ησφαλισμένοι εις διαφόρους Όργανισμούς, ένοσηλεύθησαν εις μεν τα Κρατικά Νοσοκομεία 13.799 άτομα ήτοι 9% εις δε τα Νοσοκομεία Ν.Π.Ι.Δ. 20.003 άτομα ήτοι 22,9 % έπομένως σύνολον νοσηλευθέντων 33.802 άτομα ήτοι 14,5 %

μέ σύνολον ἡμερῶν νοσηλείας 552.423 ἡμέρας 139.158 ἡμέρας εἰς τὰ Κρατικά μέ μέσον ἀριθμὸν ἡμερῶν νοσηλείας 10,1 % καὶ 410.265 ἡμέρας εἰς τὰ Νοσοκομεῖα Ν.Π.Ι.Δ. μέ μέσον ἀριθμὸν ἡμερῶν νοσηλείας 21,5 % ἡμέρας.

3) Ἄποροι ἐνοσηλεύθησαν εἰς μὲν τὰ Κρατικά Νοσοκομεῖα 116.811 ἄτομα ἤτοι 81 % εἰς δὲ τὰ Νοσοκομεῖα Ν.Π.Ι.Δ. 46.801 ἄτομα καὶ ποσοστὸν 53,9 % ἤτοι σύνολον ἀσθενῶν 163.612 ἄτομα καὶ ποσοστὸν 70,9 % ἐπὶ τοῦ συνόλου.

Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς ἡμερῶν νοσηλείας τῶν ἀπόρων ἀνῆλθεν εἰς 2.355.205 ἡμέρας μέ μέσον ἀριθμὸν ἡμερῶν νοσηλείας 14,4 ἡμέρας ἤτοι εἰς τὰ Κρατικά Νοσοκομεῖα 1.618.973 ἡμέρας μέ μέσον ἀριθμὸν νοσηλείας 139 ἡμέρας, εἰς δὲ τὰ Νοσοκομεῖα Ν.Π.Ι.Δ. 736.232 ἡμέρας καὶ μέσον ἀριθμὸν ἡμερῶν νοσηλείας 154 ἡμέρας.

Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς ἡμερῶν νοσηλείας καὶ τῶν τριῶν ἀνώτερω κατηγοριῶν ἀνῆλθεν εἰς 3.316.879 ἡμέρας μέ μέσον ἀριθμὸν νοσηλείας 14,4 ἡμέρας.

Ἡ κάλυψις τῶν Κλινῶν εἰς τὰ Γενικά Νοσοκομεῖα ἀνῆλθεν εἰς 75 % περίπου.

Ἡ θνησιμότης εἰς τὰ Νοσοκομεῖα ταῦτα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ἀνῆλθεν εἰς 5854 ἀποβιώσαντα ἄτομα ἤτοι 2,5 %.

Εἰς ἅπαντα τὰ Γενικά Νοσοκομεῖα, εἰσῆρχοντο ἡμερησίως 619 ἀσθενεῖς ἐνῶ εἰς τὰ Γενικά Νοσοκομεῖα τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας εἰσῆρχοντο ἡμερησίως 260 ἀσθενεῖς ἐξ ὧν 184 ἄποροι.

Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας ἐνοσηλεύθησαν 96.298 ἀσθενεῖς ἤτοι τὸ 41,5 % τοῦ συνόλου τῶν νοσηλευθέντων εἰς δὲ τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης ἐνοσηλεύθησαν 23.876 ἄτομα ἤτοι τὸ 10,2 % τοῦ συνόλου. Συνεπῶς τὸ 51,2 % τῶν ἀσθενῶν ἐνοσηλεύθησαν εἰς τὰς μεγάλας πόλεις.

Σανατόρια

Εἰς 18 λειτουργοῦντα Σανατόρια καθ' ἅπασαν τὴν Χώραν ἐξ ὧν 15 Κρατικά καὶ 5 Σανατόρια Ν.Π.Ι.Δ. μέ ἀριθμὸν Κλινῶν 6083 ἐνοσηλεύθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1956, 12.552 ἀσθενεῖς ἐξ ὧν 6.972 εἰσῆλθον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους καὶ 5.580 παρέμειναν ἐκ τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Ἐκ τούτων 6.787 ἐξῆλθον θεραπευθέντες, 631 ἀπεβίωσαν καὶ 5.134 παρέμειναν πρὸς νοσηλείαν διὰ τὸ ἔτος 1957.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω 12.552 νοσηλευθέντων ἦσαν :

Ἄνδρες	7.273	μέ ποσοστὸν	58 %
Γυναῖκες	4.157	»	32 %
καὶ Παιδιὰ μέχρι 15 ἐτῶν	1.122	»	10 %
	<hr/>		
	12.552	»	100 %

ἐνοσηλεύθησαν :

1) Ἐπιπληρωμῆ 704 ἀσθενεῖς ἤτοι ποσοστὸν 5,2 % μέ σύνολον ἡμερῶν νοσηλείας 65.946 ἡμέρας καὶ μέσον ἀριθμὸν ἡμερῶν νοσηλείας 94 ἡμέρας κατ' ἀσθενῆ.

2) Ἡσφαλισμένοι 1.795 ἀσθενεῖς, μέ ποσοστὸν 18 % μέ σύνολον ἡμερῶν νοσηλείας 172.649 ἡμέρας καὶ μέσον ἀριθμὸν ἡμερῶν νοσηλείας 99,3 ἡμέρας κατ' ἀσθενῆ.

3) Ἄποροι 10.053 ἀσθενεῖς ποσοστὸν 80 % μέ συνολικὸν ἀριθμὸν ἡμερῶν νοσηλείας 1.619.326 καὶ μέσον ἀριθμὸν ἡμερῶν νοσηλείας 161 ἡμέρας κατ' ἀσθενῆ Κρατικά Σανατόρια 1.264.303 ἡμέρας μέ μέσον ἀριθμὸν 167 ἡμέρας κατ' ἀσθενῆ.

Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς ἡμερῶν νοσηλείας εἰς τὰ Σανατόρια καὶ τῶν 3 κατηγοριῶν ἀνῆλθεν εἰς 1.858.083 ἡμέρας καὶ μέσον ἀριθμὸν ἡμερῶν νοσηλείας 156 ἡμέρας κατ' ἀσθενῆ.

Είς άπαντα τά Σανατόρια, εισήρχοντο ήμερησίως 19 άσθενείς (έξ ών 11,6 άτομα είς τά Κρατικά Σανατόρια και 7,4 άτομα είς τά Σανατόρια Ν.Π.Ι.Δ.).

Η κάλυψις τών Κλινών είς μέν τά Κρατικά Σανατόρια άνήλθεν είς 80,5% είς δέ τά Σανατόρια Ν. Π. Ι. Δ. άνήλθεν είς 95,2%.

Είς τó Σανατόριον Σωτηρία εισήρχοντο ήμερησίως 5,3 άσθενείς είς δέ τó Ασκληπιείον Βούλας εισήρχοντο ήμερησίως 4,5 άσθενείς.

Αί άναλογούσαι ήμέραι νοσηλείας είς τά Σανατόρια επί του πληθυσμού άνήρχοντο είς 0,23 ήμέρας άνά κάτοικον.

Η θνησιμότης είς τά Σανατόρια άνήλθεν είς 631 άποβίωσαντας με ποσοστόν 5% ήτοι επί 1000 άσθενών άπεβίωσαν 50 άσθενείς.

ΣΗΜ. Τó Ίνστιτούτον Έρεύνης νοσημάτων Θώρακος, ύπολογίζει τόν δείκτην φυματικών έχόντων άνάγκην νοσηλείας κατά τó έτος 1954 επί έξετασθέντων 78.147 άτομων κατά τεκμήριον ύγιών εύρέθησαν μεταξύ αύτων πάσχοντες έκ φυματώσεως 0,67% τó 1955 επί 70.655 έξετασθέντων εύρέθησαν 0,79 και τó 1956 επί έξετασθέντων 50.186 εύρέθησαν πάσχοντες 0,75%.

Ψυχιατρεία

Είς 7 Ψυχιατρεία είς όλόκληρον τήν Χώραν με συνολικόν αριθμόν Κλινών 4.632 ήτοι 4 Κρατικών Ψυχιατρειών και 3 Ψυχιατρειών Ν.Π.Ι.Δ. ένοσηλεύθησαν κατά τήν διάρκειαν του έτους 1956, άσθενείς έξ ών 2.893 άσθενείς εισήλθον κατά τήν διάρκειαν του 1956 και 5.363 άσθενείς παρέμειναν έκ του προηγούμενου έτους.

Κατά τó έτος 1956 έξήλθον 2.511 άσθενείς, άπεβίωσαν 268 άσθενείς ήτοι ποσοστόν 3% και παρέμειναν πρός νοσηλείαν 5477 άσθενείς.

Έκ τών άνωτέρω 8.256 νοσηλευθέντων ήσαν :

* Άνδρες	4.665	και ποσοστόν	55 %
Γυναίκες	3.461	»	42,2 %
και Παιδιά μέχρι 15 έτών	130	»	2,6 %
Σύνολον	8.256		100 %

ένοσηλεύθησαν :

1) Επί πληρωμή 1729 άσθενείς και ποσοστόν 18,7% (ήτοι είς τά Κρατικά Ψυχιατρεία 726 άσθενείς και ποσοστόν 13,5% και είς τά Ψυχιατρεία Ν.Π.Ι.Δ. 1.003 άσθενείς με ποσοστόν 63%).

Αί ήμέραν νοσηλείας τών επί πληρωμή άνήλθον είς 462.275 ήμέρας με μέσον αριθμόν ήμερών νοσηλείας 268,5 ήμέρας κατ' άσθενή (ήτοι είς τά Κρατικά Ψυχιατρεία 170.007 ήμέρας, με μέσον αριθμόν ήμερών νοσηλείας 234 ήμέρας κατ' άσθενή και είς τά Ψυχιατρεία Ν.Π.Ι.Δ. 292.268 ήμέρας με μέσον αριθμόν ήμερών νοσηλείας 291,3 ήμέρας κατ' άσθενή).

2) Οί ήσφαλισμένοι άνήλθον είς 419 άσθενείς και ποσοστόν 3,5% ήτοι είς τά Κρατικά Ψυχιατρεία 118 άσθενείς και ποσοστόν 1,4% και είς τά Ψυχιατρεία Ν.Π.Ι.Δ. 301 άσθενείς και ποσοστόν 16,7%.

Αί ήμέραι νοσηλείας τών ήσφαλισμένων άνήλθον είς 73.564 ήμέρας με μέσον αριθμόν ήμερών νοσηλείας 175 ήμέρας κατ' άσθενή (ήτοι είς τά Κρατικά Ψυχιατρεία 27079 ήμέρας με μέσον αριθμόν ήμερών νοσηλείας 228 ήμέρας κατ' άσθενή και είς τά Ψυχιατρεία Ν.Π.Ι.Δ. 46.485 ήμέρας με μέσον αριθμόν ήμερών νοσηλείας 154,4 ήμέρας κατ' άσθενή).

3) Οί άποροι άνήλθον είς 6.108 άσθενείς και ποσοστόν 78,9% (ήτοι είς μέν τά Κρατικά Ψυχιατρεία 5730 άποροι με ποσοστόν 85,1%, είς δέ τά Ψυχιατρεία Ν.Π.Ι.Δ. 378 άποροι με ποσοστόν 20,3%).

Ο αριθμός ήμερών νοσηλείας τών άπόρων άνήλθεν είς 1.459.637 ήμέρας

μέ μέσον αριθμόν ἡμερῶν νοσηλείας 237 ἡμέρας κατ' ἄσθενῆ (ἦτοι εἰς μὲν τὰ Κρατικά Ψυχιατρεῖα 1.401.477 ἡμέρας με μέσον ἀριθμόν ἡμερῶν νοσηλείας 244 ἡμέρας κατ' ἄσθενῆ, εἰς δὲ τὰ Ψυχιατρεῖα Ν.Π.Ι.Δ. 58.160 ἡμέρας με μέσον ἀριθμόν ἡμερῶν νοσηλείας 153,8 ἡμέρας κατ' ἄσθενῆ).

Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς ἡμερῶν νοσηλείας τῶν νοσηλευθέντων εἰς τὰ Ψυχιατρεῖα ἀνῆλθεν εἰς 1.995.476 ἡμέρας, με μέσον ἀριθμόν ἡμερῶν νοσηλείας 241 ἡμέρας κατ' ἄσθενῆ (ἦτοι εἰς τὰ Κρατικά Ψυχιατρεῖα 1.598.563 ἡμέρας, με μέσον ἀριθμόν ἡμερῶν νοσηλείας ἡμέρας κατ' ἄσθενῆ 243 εἰς δὲ τὰ Ψυχιατρεῖα Ν.Π.Ι.Δ. 396.913 ἡμέρας, με μέσον ἀριθμόν ἡμερῶν νοσηλείας 234,9 ἡμέρας κατ' ἄσθενῆ).

Ἡ κάλυψις Κλινῶν εἰς τὰ Κρατικά Ψυχιατρεῖα ἀνῆλθεν εἰς 120,4% εἰς δὲ τὰ Ψυχιατρεῖα Ν.Π.Ι.Δ. εἰς 109,2%.

ΣΗΜ. Διὰ τὴν ἀπογραφὴν τῶν ψυχοπαθῶν εἰς ὁλόκληρον τὴν Χώραν, πρὸς ἐξακριβωσιν τοῦ μεγέθους τοῦ προβλήματος, ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Δ' νσησεως ἢ ὑπ' ἀριθ. Κ.Υ.Α. 1208/65-57 Διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας.

Λεπροκομεῖα

Εἰς 3 Λεπροκομεῖα τῆς Χώρας (μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ Ἀντιλεπρικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν), ἐνοσηλεύθησαν 642 ἄσθενεῖς ἐξ ὧν 621 ἄσθενεῖς παρέμειναν ἐκ τοῦ προηγουμένου ἔτους, καὶ 21 ἄσθενεῖς εἰσῆλθον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1956. Ἐξῆλθον θεραπευθέντες 95 ἄτομα κατὰ τὸ ἔτος 1956, ἀπεβίωσαν 5 ἄσθενεῖς καὶ παρέμειναν πρὸς ἀποθεραπείαν 542 ἄτομα.

Ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἄνδρες	283
Γυναῖκες	334
καὶ Παιδιά	25
Σύνολον	<u>642</u>

Ἄπαντες ἦσαν ἄποροι με συνολικὸν ἀριθμόν νοσηλείας 83.651 ἡμέρας καὶ μέσον ἀριθμόν νοσηλείας 130,2 ἡμέρας κατ' ἄσθενῆ.